

Forholdets oprindelige Indhold — Ydelsens Art, Mængde, Leveringstid og -sted, Bydelser —, men ogsaa de *Forandringer*, som Indholdet undergaar i Tilfælde af Misligholdelse eller andre Omstændigheder. Efter den hidtidige Ret bestemmes saaledes navnlig Virkningerne af Skyldnernes Forsinkelse — derunder Morarenter —, Mangler ved Ydelsen, ligesom overhovedet Betingelserne og Omfanget af det Erstatningskrav, som træder i Stedet for den oprindelige Fordringsret.

Endelig maa ogsaa Retsforholdets *Ophør* principielt bedømmes efter den Ret, hvorunder Forholdet er stiftet, saaledes f. Eks. Ophør som Følge af Umulighed eller Opfyldelsen af en Arbejdsydelse. Imidlertid gælder der her en Undtagelse for visse Ophørsgrunde, som ikke hænger sammen med Retsforholdets særlige Indhold, navnlig Forældelse og Prækclusion, se Forslagets § 18, 3die Stykke, og § 19. Og naar Forholdet forandres eller bringes til Ophør gennem en selvstændig *Rets-handel*, bliver denne for saa vidt at bedømme efter dansk Ret, se Forslagets § 18, 1ste og 2det Stykke.

Paragraffens 2det Stykke indeholder en nærmere Bestemmelse af Stiftelsestidspunktet med Hensyn til Aftaler og Retsbrud. I Analogi hermed vil det ved Spørgsmaalet om FINDERENS Ret til at faa de fundne Ting overdraget til Ejendom være rigtigst at lægge Tidspunktet for selve Fundet og ikke Udløbet af den i B. G. B. § 973 nævnte Aarsfrist til Grund for Bedømmelsen.

Til § 16.

Medens Indholdet af et forinden dansk Rets Ikrafttræden stiftet Retsforhold ifølge Hovedreglen i § 15 i Almindelighed bedømmes efter den hidtidige Ret, bliver i Medfør af nærværende Paragraf et ved dansk Rets Ikrafttræden bestaaende Besiddelses- eller Ejendomsforhold fremtidig at bedømme efter dansk Ret. Dette gælder baade Spørgsmaalet om Besiddelsens eller Ejendomsrettens *Indhold*, jfr. B. G. B. §§ 903 ff. og om deres *Retsbeskyttelse*, jfr. B. G. B. §§ 858 ff. og §§ 985 ff. Endvidere finder Reglen ogsaa Anvendelse paa *Samejeforhold* og de deraf udspringende Retsvirkninger, jfr. B. G. B. §§ 1008 ff.

Imidlertid er det en Forudsætning, at Besiddelsen eller Ejendomsretten *bestaar ved den danske Rets Ikrafttræden*. Hvorvidt dette er Tilfældet, maa bedømmes efter den hidtidige Ret, og det er saaledes

denne, som er afgørende for, om Besiddelsen eller Ejendomsretten er gyldig stiftet eller ej. Som Følge heraf bevares Ejendomsretten over Frugter og Tilbehørgsstande, som ved den danske Rets Ikrafttræden hørte til Ejendommen.

De danske Regler finder kun Anvendelse paa Forholdet for *Fremtiden*. Hvis Besiddelsen eller Ejendomsretten allerede forinden dansk Rets Ikrafttræden har affødt selvstændige Rettigheder, saasom Erstatningskrav o. l., bliver disse derfor bestaaende i Overensstemmelse med Hovedreglen i § 15.

Til §§ 17 og 18.

Bestemmelserne i disse Paragraffer indeholder en nærmere Begrænsning af den i § 15 indeholdte Hovedregel. Som allerede nævnt i Bemærkningerne til denne Paragraf, kan den hidtidige Rets Herredømme ikke udstrækkes til Retshandler, som tidligere opstaaede Retsforhold giver Anledning til efter dansk Rets Ikrafttræden. Saadanne Retshandler maa tværtimod bedømmes efter dansk Ret, forsaavidt angaar deres egen Stiftelse, Indhold og nærmere Fuldbyrdeise mellem Parterne. Paa den anden Side maa det naturligvis afgøres efter den hidtidige Ret, hvilken Indflydelse disse Retshandler har paa de tidligere opstaaede Retsforhold, saaledes f. Eks. med Hensyn til B. G. B. § 366, 2det Stykke. Der fremkommer herved en Kombination mellem hidtidig Ret og dansk Ret, og man har derfor fundet det hensigtsmæssigt at fastsætte nærmere Regler for Afgrænsningen mellem de to Retsforfatningers Herredømme.

Skønt en efter dansk Rets Ikrafttræden foretagen Overdragelsesretshandel ifølge § 17 bliver at bedømme efter dansk Ret, udelukker dette ikke, at den hidtidige Ret indirekte kan øve Indflydelse paa Overdragelsen. Saaledes vil en Transport af et før dansk Rets Ikrafttræden udstedt privat Gælds-brev neppe kunne medføre de i Forordningen af 28. Juli 1841 omhandlede Retsvirkninger, da disse forudsætter, at selve det overdragne Skylddokument er negotiabelt, ligesom det følger af den udtrykkelige Bestemmelse i § 17, at Overdragelsen i hvert Fald ikke kan stille *Skyldneren* ugunstigere end efter den hidtidige Ret. Omvendt maa en Transport af et Hypotekbrev falde ind under Forordningen af 1841, idet selve Brevet ganske maa ligestilles med et negotiabelt Skylddokument.